

Narodit se jinak

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

7 Kam odejdu před tvým duchem, kam uprchnu před tvou tváří?
8 Zamírím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí, také tam budeš.
9 I kdybych vzlétl na křídlech jitřní záře, chtěl přebývat při nejzazším moři,
10 tvoje ruka mě tam doprovodí, tvá pravice se mě chopí. (Žalm 139,7-10)

Píseň: 638

Modlitba:

Tobě, Pane, náleží všechnen čas, i ten, o němž si myslíváme, že je jenom náš. Prosíme, veď nás ke stále bdělosti a poslušnosti pravých služebníků, aby tvým příbytkem byly nejen křesťanské chrámy, nýbrž každé místo, kde žijeme, naše domovy a rodiny i každé věřící srdce. Pomoz nám, aby všechno, co kdy činíme, bylo pravou službou tobě, službou, ve které najdeš zalíbení. Svátý Hospodine, nemáme dosti slov, abychom ti dovedli poděkovat za důkaz tvé otcovské lásky, který jsi podal nevděčnému světu tím, žeš poslal svého Syna, aby nás hříšné zachránil a uvedl do pravého života. Prosíme tě, aby tvůj svatý Duch proměnil naše srdce i životy, ať v upřímné víře přijmeme Ježíše Krista za svého Pána a ať nechceme již nikdy náležet komukoli jinému. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v listě Římanům v 8 kap., 8-17 verši.

8 *Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu.*
9 *Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.*
10 *Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni.*
11 *Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.*
12 *A tak, bratří, jsme dlužni, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle.*
13 *Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít.*
14 *Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.*
15 *Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!*
16 *Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.*
17 *A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy. (Ř 8, 8-17)*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: S 172

Slůvko dětem:

Děti, představte si, že vám rodiče řeknou, že se jede do bazénu. Co si nachystáte? (Lze si věci připravit do koše a podle návrhu dětí z koše vytahovat: plavky, brýle, kruh, ploutve, ručník...). Nabízí se i jiné varianty dle aktuálnosti, např. lyžování, jízda na kole, bruslení...).

V nedělce si budete povídat něco o tom, že i každý křesťan potřebuje do života nějakou výstroj.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Jana ve 3 kap., 1-8 verš.

1 Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady.

2 Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“

3 Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“

4 Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“

5 Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího.“

6 Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch.

7 Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu.

8 Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ (J 3, 1-8)

Milí bratři, milé sestry,

Třetí kapitola Janova evangelia dovádí člověka k údivu. Přivádí člověka ke světlu, vyvádí ho z noci ke dni, od zákona k evangeliu, z otroctví do svobody.

Narodili jste se jednou, nebo dvakrát? Narodili jste se v životě jen tělesně – tedy jako děti svým rodičům? Nebo jste se narodili i **podruhé** – jako děti Boží? Narodili jste se tedy jen tělesně, nebo také **duchovně**? Na tom totiž závisí všechno, celá naše věčnost. Ježíš dnes jasně prohlašuje: *Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží*. Jinak řečeno: Na to vem jed, člověče, že jestli se nenarodíš znovu, a to duchovně, pak do Božího království nevkročíš.

Možná, že jsem vás uvedl trochu do rozpaků, nebo jsem vás maličko rozladil. Ale víte, co, to je jen dobře. I Nikodém, který jako první slyšel tento Ježíšův proslov, z toho musel být překvapený. Nikodém, člen židovské rady. Zbožný Žid. Farizej, který znal Boží Zákon a vykládal ho. Řídil se podle něho. Nikodém byl jedním ze 71 vážených Židů, kteří měli za úkol řídít záležitosti svého lidu.

Z jeho slov: *Jak se může člověk narodit, když už je starý?* Odvozují vykladači, že Nikodém byl starší člověk. Nikodém byl příkladem **hyper-náboženského života**. O tom není pochyb. A když pak přijde za Ježíšem pod rouškou noci (zřejmě ze strachu – ať není s Ježíšem viděn a ať s ním není veřejně spojován), řekne mu: *Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním*.

Takže nejen zbožný Žid. Nikodém je dokonce člověk citlivý na **znamení přicházející od Boha**. Ježíšova znamení, bere vážně. Kristovy zázraky nezpochybňuje. Je přesvědčen o tom, že nikdo nemůže takové mocné věci činit, pokud ho **Bůh neposlal**. Ale pak přichází studená sprcha. Naprosto nezbytná!

Nikodémovo srdce je plné obav: Jestliže jsem už všechno potřebné pro svou spásu učinil? Možná v tom jeho srdci Ježíš vidí sebe spravedlnost – za kterou ostatně tak často farizeje kritizoval.

Že svou dobrotou a spravedlností zachrání sebe sama. Že se jim za to Bůh musí odvděčit. Na rozdíl od mnohých, kteří takto smýšlí – Nikodém byl jistojistě **zbožný člověk**. A kdyby se hrálo na zásluhy před Bohem, nás by jistě strčil hravě do kapsy. On rozhodně není podoben těm, kteří tak rádi říkají, že žijí před Bohem dobře, že dodržují Desatero – a přitom už si ani nevzpomenou, která přikázání tam vlastně patří. A přesto – nebo spíš právě proto! - Nikodém dostane studenou sprchu. To aby se co nejrychleji vzpamatoval ze svého poblouznění. To aby se okamžitě probral ze svého náboženského uspokojení – že je na tom před Bohem dobře. Ježíš mu řekne: *Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží*.

A najednou se Nikodémův náboženský život rozsype jako domeček z karet. Najednou zjistí, že žádné trumfy v rukávu nemá. Najednou si uvědomí, že Bůh ho buďto zachrání sám od sebe, anebo nezachrání – ale že on sám na tom vůbec nic nezmění!

Tak jako se naprosto ničím nepodílel na svém prvním narození do tohoto světa, tak se naprosto ničím nepodílí na svém druhém narození do Božího království. Spasení není z nás, je to Boží dar; není z našich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. A je úplně jedno, kolik domnělých zásluh si připisujeme.

Bratři a sestry,

narodit se znovu, podruhé. Ovšem „*shůry*“, **narodit se jinak**. Takže Nikodém se sám od sebe, pro svůj skvělý náboženský život, do nebe nedostane... Ale navíc: On ani neovlivní to své případné **druhé narození**. Člověk se sám od sebe podruhé narodit nemůže. To není v jeho silách. Nejen že Bůh Nikodéma pro jeho dobrý život nevpustí do svého království... Dokonce mu ani nemusí darovat nové narození.

A to je studená sprcha i pro nás, bratři a sestry! Často si myslíme – třeba jen v koutku duše! – že když druhým lidem pomáháme, nebo chodíme do kostela neděli co neděli, nebo se pravidelně modlíme a čteme Písmo – že tím si **otevíváme cestu do Božího království**. I pro nás je velmi těžké přijmout cele evangelium – že naše **spása záleží jen a jen na Bohu**. Že mu nemůžeme s naší spásou nijak pomoci. Že na ní nemůžeme s **Bohem spolupracovat**. Jsme na něj odkázáni. Což se člověku, zvyklému už po staletí kontrolovat druhé lidi, celé stvoření, vůbec nelíbí.

Člověk se sám od sebe nemůže znovu narodit – i kdyby se postavil na hlavu! Člověk si může změnit účes, může si koupit nové boty, může se přestěhovat a změnit práci, může se oženit, může si změnit jméno, může se stát přes noc milionářem, může si dokonce změnit i své pohlaví v dnešní době. Člověk má dnes neomezených možností – ale nemůže se **sám od sebe znovu zrodit**. To je cele a jenom v moci Boží!

A buď nám Bůh z milosti dopřeje to nové duchovní narození. Buď nám Bůh daruje víru v Krista. Buď Duch svatý člověka obnoví, učiní z něj nové stvoření v Kristu. To není na nás. Každopádně: Člověk se sám od sebe nemůže znovu narodit. Tak jako se ani kdysi nemohl ze svého rozhodnutí narodit poprvé.

A to ještě víc bude do očí bít, když k v. 3 přidáme ještě v.5

Ježíš vlastně říká dvakrát stejnou myšlenku, jen pokaždé trochu jinak. J 2, 3: *Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží*. A o dva verše dál říká Ježíš: *Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího*. Vejít do Božího království a spatřit Boží království – to slyšíme na první poslech, že je totéž. Věčný život u Boha. Věčná spása, věčný odpočinek, věčná radost, věčná sláva.

Ale jak máme rozumět obratu: **Z vody a z Ducha**? Narodit se z vody a z Ducha – to je tedy totéž jako se narodit znovu, *shůry*. Tedy za novým narozením stojí **Duch svatý**. Nové narození člověka pro Boží království – to je výsadní práce Ducha svatého. Ježíš tímto obratem – z vody a z Ducha - myslí dvojí práci Ducha svatého na nitru člověka.

Duch svatý za prvé **očisťuje srdce člověka od hříchu**. Tak jako voda smývá tělesnou špínu. A za druhé: Duch svatý **dává člověku nový život**. Tak jako do prvního člověka Bůh vdechl život – tak do nás Duch svatý „*vdechuje*“ nový, Boží život, dává nám **nově se narodit**. Tedy: Duch svatý způsobuje, že v nás umírá starý hříšný člověk a že se v nás rodí nový člověk. A celé je to práce Boží. **Dílo Boha Ducha svatého**.

Vítr vane, kam chce... Jeho zvuk slyšíš... My nemůžeme diktovat Duchu svatému, na koho má sestoupit, koho má obnovit. Ale můžeme vidět jeho působení. Je tomu tedy jako s větrem! My na vlastní oči vidíme jen účinky větru. Někdy pozorujeme polámané stromy po vichřici. Jindy vidíme i slyšíme třepotat se listí na větvích stromů, nebo trávu na louce, jak ji vítr rozhoupal. My obyčejní lidé nemůžeme nijakým způsobem vítr vlastnit, uzavřít ho, kontrolovat ho. **Ale účinky větru - ty vidíme**.

A tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha. Najednou vidíme změněné srdce člověka. Najednou je zde Duchem svatým obnovený a proměněný člověk, který vyznává svůj hřích - a přitom ještě včera to byl člověk, který by nikdy neuznal, že je hříšný. Najednou je zde člověk, který roste v pokoře. A miluje lidi kolem sebe. Přitom pomalu ještě včera miloval jenom sebe sama. A byl to velmi pyšný člověk. To je ta změna, kterou působí Duch svatý. To je ta změna, kterou člověk učinit nemůže. Ani u sebe. Někdy Bůh obnoví nitro člověka, který o něm nikdy předtím neslyšel. Jindy zase promění srdce člověka, který o něm od mládí slyšel, dokonce by snad i řekl, že v **Boha věří** – ale žádná hlubší změna se v jeho životě zatím nestala. Někdy Bůh změní srdce člověka, který je z pohledu většiny lidí skutečný odpad. A jindy změní člověka, kterého si všichni váží a uznávají ho. Duch svatý je v tom vskutku nevyzpytatelný. Ale jeho dílo vidíme. Amen

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Prosím tě Bože, abychom měli srdce otevřené pro Ducha svatého a jeho moudrost, nechali mu volnost a byli schopní od něj přijmout i nové myšlenky. Abychom měli otevřený vnitřní zrak pro pravdu a dar rozlišování. Abychom si nelichotili ve vlastních očích, ale poznali pravdu o sobě. Abychom kvůli tomu nebyli zoufalí, ale o to více důvěřovali Bohu, který to ví, a přesto nás má rád. Abychom viděli smysl svého života v Božím plánu lásky a spásy. Abychom si byli vědomi své důstojnosti, kterou máme jako Děti Boží.

Pane Bože, ty, který vyvádíš vězně ke šťastnému životu, prosím tě zachraň týrané ženy a děti, všechny, kdo jsou v otroctví a vězení. Ty, kdo žijí v strachu nebo v bolesti, v bezvýchodné a zoufalé situaci, v úzkosti a nejistotě.

Buď nápomocný postiženým, starým a nemocným.

O chudé a zadlužené - se postarej.

Pronásledované a vražděné křesťany – ochraňuj.

Všechny, co si prosí o modlitbu – vyslyš.

Prosím o láskyplnou pomoc pro všechny, kterým bylo ublíženo. Za mír a lásku ve světě.

Prosím tě požehnej všem, kdo pracují a učí se, ať jim to slouží ke zdraví a ke spásě.

Prosím také za naše partnery a děti, za rodiče a všechny příbuzné, sousedy a známé.

Teprve když ty nás osvobodíš, budeme opravdu svobodní. Ve tvé blízkosti se cítíme v bezpečí.

Pane, prosíme, vyslyš nás, když k Tobě voláme společně:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: 627

Posláni:

7 Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy.

8 Nestyd' se tedy vydávat svědectví o našem Pánu. (2Tim 2,7-8a)

Požehnání:

Hospodin ať ti žehná a chrání tě,

Hospodin ať rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

Hospodin ať obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen

Píseň: S 117